

Elektroencefalogrāfija

EEG

Elektroencefalogrāfija (EEG)

Reizēm man, tāpat kā citiem, jāveic medicīniski izmeklējumi. Šoreiz tā ir elektroencefalogrāfija.

Lai nokļūtu līdz elektrokardiogrāfijas kabinetam, no reģistratūras jāiet pa oranžo līniju līdz ciparam **3**. Kabinets atrodas gaitenā galā pie loga pa kreisi.

Pie elektroencefalogrāfijas kabineta var būt rinda. Tā ir parasta situācija! Mums jāuzgaida līdz medmāsa vai ārste mūs aicinās kabinetā.

Kad medmāsa vai ārste nosauc manu vārdu un uzvārdu, mēs ejam kabinetā.

Šajā kabinetā atrodas elektroencefalogrāfijas aparāts. Tas ir pieslēgts datoram. Ar šo datoru drīkst strādāt tikai medmāsa vai ārste.

Kabinetā var atrasties gan medmāsa, gan ārste. Kāda no viņām var sēdēt pie datora.

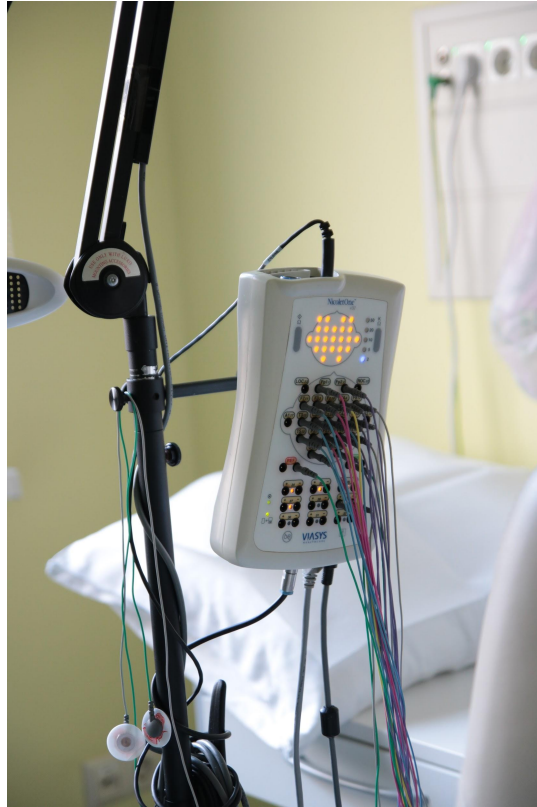
Pa kreisi atrodas maza telpa. Tā ir vieta, kur novilkt apavus un citas drēbes, kuras var traucēt. Parasti medmāsa vai ārste pasaka, kas ir jānovelk. Pēc izmeklējuma es varēju uzvilkt visu atpakaļ.

Man būs jāapsēžas krēslā. Medmāsa vai ārste izstāsta visu, kas notiks izmeklējuma laikā. Mamma var palikt ar mani, ja es vēlos.

Kad es apsēžos, medmāsa vai ārste noregulē krēsla augstumu.

Blakus krēslam atrodas elektroencefalogrāfijas aparāts. No tā iziet daudz vadu, kuru galos ir elektrodi. Katram elektrodam uz aparāta korpusa ir sava gaismas diode, kas norāda vai elektrods ir piestiprināts. Ja ir, tā nespīd.

Ārste vai medmāsa man parāda elektroencefalogrāfa elektrodus, kopā tie ir 24. Tie būs jāpieliek pie manas galvas noteiktās vietās.

Daži elektrodi atšķiras no pārējiem. Tie jāpievieno pie krūškurvja, lai mērītu manu sirds ritmu izmeklējuma laikā.

Lai elektrodi turētos pie manas galvas, tās mātāino daļu notīra ar mitrām salvetēm un galvas ādu notīra ar skrubi.

Skrubis ir līdzīgs krēmam ar smiltīm līdzīgu piejaukumu. Tas var radīt berzējošu sajūtu. Man jābūt pacietīgai.

Tad elektrodu kausiņos ieliek kontakt pastu. Tā ir mitra. Man var būt nepatīkama sajūta. Pēc procedūras beigām to varēs noslaucīt ar salveti.

Uz katra elektroda tiek uzlikts marles gabaliņš, kas palīdz elektrodam noturēties vietā. Tas var smaržot pēc terpentīna vai nagu lakas. Man jāsēž mierīgi, lai elektrodi nenokrīt.

Kad visi elektrodi ir piestiprināti, aparāts veic mērījumus. Man jāklausa visiem medmāsas un ārstes norādījumiem. Tas var prasīt ilgāku laiku.

Ārste vai medmāsa manas sejas priekšā var pielikt lampu ar mirgojošām gaismiņām. Tas nesāp, bet var radīt dažādas nepatīkamas sajūtas. Mērījumi var prasīt kādu laiku. Man tas var šķist garlaicīgi, bet es būšu pacietīga!

Kad mērījumi ir veikti, medmāsa vai ārste noņem elektrodus pa vienam un noslauka lipīgo pastu no manas galvas ādas.

Izmeklējums ir galā. Es pieceļos no krēsla, uzvelku apavus un paņemu savas mantas. Mēs varam doties prom.

Mamma ar mani lepojas, jo es biju mierīga un pacietīga!

Sociālo stāstu veidoja:

N. Repina

L. Aksjoņenko

**Bērnu klīniskā
universitātes slimnīca**
Laime kalpot bērniem!

**Autisms
bērniem**